

fremdraget. Naar Staten driver Erhvervs-virksomhed, hvad den jo gør her ved at drive Livsforsikringsvirksomhed, kan det ske paa to Maader. Staten kunde i sin Tid have ordnet sig saaledes, at den monopoliserede Livsforsikringsvirksomheden her i Landet for sig selv. Det har den ikke gjort, den har valgt den anden Maade, nemlig at drive Virksomheden i Konkurrence med det private Initiativ. Men naar det er Tilfældet, er det ogsaa rimeligt, at den til en vis Grad ligestilles med det private Initiativ, med de Virksomheder, der drive Livsforsikring samtidig med Staten. Naar et privat Livsforsikringsselskab oprettes, kan det kun ske derved, at det under en eller anden Form sikrer sig en Garanti for, at dets Forpligtelser opfyldes. En saadan Garanti tilvebringes nu til Dags i Reglen derved, at Interessenter eller Aktionærer — hvad man vil kalde dem — tegne en Garantikapital, af hvilken saa en større eller mindre Del indbetales. En saadan Virksomhed har her i Landet, i alle Tilfælde for de ældste bestaaende Selskaber, været ret lukrativ. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at et af de ældste og vel ogsaa mest ansete Selskaber af denne Art har i de sidste 20 Aar til Garanterne udbetalt meget store Dividender. Der er af et enkelt Selskab udbetalt endogsaa op til 41½ pCt. p. a. af de indbetalte Beløb. Det er det højeste, som det paagældende Selskab i de sidste 20 Aar har betalt, det laveste er 17½ pCt. og i de seneste Aar 20 pCt. Udbytte af den indbetalte Del af Garantikapitalen. Men der foreligger gennem Aarene Udbytte ikke alene paa de 41½ pCt., men paa 35, 39 og 40 pCt., hvad der jo viser, at denne Virksomhed, dreven paa rette Maade og greben an i rette Tid, kan være særdeles indbringende. Naar man nu ser paa Statsanstalten, der jo er bleven til under Statens Garanti, forekommer det mig, at det er ikke mere end billigt, at Staten faar noget for den Risiko, den løber, og da Staten i dette Tilfælde træder i Stedet for de Garanter, der andetsteds ere blevne aflagte saa rigeligt, er intet billigere, end at Staten faar sin Andel. Jeg savner det fornødne Materiale til at kunne gøre det, men dersom man vilde sammenligne Statsanstaltens Forsikringssummer, de løbende Forsikringer og den Risiko, der har været løbende i den Tid, den har bestaaet, og derefter foretage en Omregning, en Sammenligning med det Selskab, jeg nys har nævnet, er det ganske sikkert, at det Beløb, der vilde

have tilfaldet Staten som Præmie for en saadan paatagen Garanti, vilde løbe op til mange Millioner. Jeg tør ikke sige, hvor nær det vilde komme de 11 Millioner, men ved en rent foreløbig Beregning kom jeg i alle Tilfælde nær til adskillige Millioner. Naar jeg fremdrager dette Forhold, er det kun, fordi der sikkert ude omkring i Befolkningen har gjort sig den Opfattelse gældende, at denne Foranstaltning ikke kan gennemføres, uden at man gør de forsikrede Fortræd, og særlig de forsikrede, som have tegnet pligtige Forsikringer, være sig Overlevelsesserter eller af anden Art. De ere af Modstandere af denne Sag, være sig af Uforstand eller af andre Grunde, blevne bibragte den Opfattelse, at der gøres dem Uret, men da dette ikke er Tilfældet, da Forholdet faktisk er det, at ingen nulevende forsikret taber ved den foreslaaede Foranstaltning, er den for mig desto mere forsvarlig. Naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte Ønsket om, at det for Fremtiden maatte blive saaledes — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — at hele Overskuddet kom de nulevende forsikrede til gode, saa at man ikke holdt sig til en bestemt Del af Overskuddet, men gav dem alt, hvad der blev tilovers, saa forekommer det mig, at det vilde være for meget, og det turde det være alene af den Grund, at Staten ikke der bør stille sine forsikrede væsentlig anderledes, end de private Livsforsikringsselskaber kunne gøre det. Det vilde forekomme mig uheldigt, om Staten i Kraft af sin Styrke paaførte det private Initiativ en Konkurrence, som dette neppe kunde klare. Jeg vil derfor anse det for heldigt, at man ikke gaar videre, end Lovforslaget gør, men at der fremdeles bliver opsamlet nogle Beløb, og jeg gaar ud fra, at Statens Frihed, som det hedder i Lovforslagets Motiver, til i sin Tid at gøre med et saadant Beløb, hvad den maatte ønske, forbeholdes i videste Omfang. Anvendelsen af de 11 Millioner komme vi i det følgende Lovforslag ind paa, og der kunde jeg maaske nok ønske, at der blev gjort en anden Anvendelse af dem, men det er jo ikke Øjeblikket at komme ind derpaa under denne Sag, det forbeholder jeg mig senere.

Finansministeren (Hage): Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) for hvis Udtalelser af Tilslutning jeg i øvrigt takker, finder, at § 7 ikke er tilfredsstillende i Henseende til den Regel